Lietas Nr. 11250064414
Lietas arhīva Nr. K19-0210-15/2

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Kuldīgā, 2015.gada 19.augustā

Kuldīgas rajona tiesa,
tiesnese Liena Jansone
izskatīja rakstveida procesā pirmstiesas vienošanās procesa kārtībā noslēgto prokurora vienošanos par sodu **/pers. A/**, /personas kods/, apsūdzībā pēc Krimināllikuma 260.panta trešās daļas, 262.panta otrās daļas un

k o n s t a t ē j a

/pers. A/, būdama alkohola ietekmē, vadot transportlīdzekli, pārkāpa Ceļu satiksmes noteikumus, kā rezultātā cietušajam tika nodarīti vidēji smagi miesas bojājumi un izraisīta cilvēka nāve, šādos apstākļos:

2014.gada 25.decembrī, ap plkst. 15.45, /pers. A/, būdama alkohola ietekmē ar alkohola koncentrāciju izelpojamā gaisā 2,13 promiles un bez transportlīdzekļa vadīšanas tiesībām, Kuldīgas novadā, ārpus apdzīvotas vietas, pa ceļu Talsi - Stende - Kuldīga, virzienā no Kuldīgas uz Rendu, vadīja sev piederošo automašīnu VW Sharan ar valsts reģistrācijas numuru /TL numurs/, kurā kā pasažieri atradās /pers. B/, /pers. C/ un /pers. D/, Minētā ceļa 43.km, /pers. A/ neizvēlējās meteoroloģiskajiem apstākļiem un ceļa segumam (slidena, apsniguši un apledojusi brauktuve) atbilstošu braukšanas ātrumu, kas garantētu kustības drošību konkrētajā situācijā uz ceļa, kā rezultātā netika galā ar automašīnas vadību, to sanesot sānslīdē, iebrauca pretējā braukšanas joslā un pēc tam nobrauca no ceļa braucamās daļas, ieslīdot grāvī.

Ceļu satiksmes negadījuma rezultātā automašīnas pasažieris /pers. B/ guva smagus miesas bojājumus, kas bīstami dzīvībai un kas ir tiešā cēloniskā sakarā ar /pers. B/ nāves iestāšanos: trula galvas, kakla trauma - sistas brūces sejas rajonā, zemādas asinsizplūdumi sejas rajonā, ādas nobrāzums apakšžokļa kreisajā pusē, asinsizplūdums uz galvas ādas muskuļu lēvera iekšējās virsmas pakauša un pieres rajonos, asinsizplūdums zem mīkstā smadzeņu apvalka, mugurkaula kakla 1.-5.skriemeļu ķermeņu saspiedums lūzumus ar mugurkaula šķērslūzumu starp 4.-5.kakla skriemeļiem ar saišu aparāta pārrāvumu un dislokāciju, muguras smadzeņu kakla daļas šķērsbojājums, trula krūšu kurvja trauma - ādas nobrāzumi krūšu kurvja labajā pusē, abpusēji sērijveida ribu lūzumi pa priekšējo paduses līniju bez piesienas un plaušu pleiras bojājumiem, plaušu sasitums, sirds sasitums, ādas nobrāzumi abu kāju rajonos, kas sarežģījās ar traumatisku šoku.

Savukārt, /pers. D/ tika nodarīti vidēji smagi miesas bojājumi, kas izraisa ilgstošus veselības traucējumus uz laiku virs 21 dienas: apakšžokļa kaula lūzums 33.zoba rajonā kreisā pusē.

Ar savām darbībām /pers. A/ pārkāpa 2004.gada 29.jūnija Ministru kabineta noteikumu Nr. 571 „Ceļu satiksmes noteikumi":

- 10.punkta prasības, kas nosaka, ka ceļu satiksmes dalībniekiem jārīkojas tā, lai neradītu satiksmei bīstamas vai satiksmi traucējošas situācijas un nenodarītu zaudējumus,
- 34.punkta prasības, kas nosaka, ka transportlīdzekļa vadītājam, braucot pa ceļiem, kā arī pa citām vietām, kurās iespējama transportlīdzekļu braukšana, jāievēro šo noteikumu un citu ceļu satiksmi reglamentējošu normatīvo aktu prasības,
- 39.1.1.apakšpunkta prasības, kas nosaka, ka transportlīdzekļa vadītājiem, kuriem mehānisko transportlīdzekļu vadīšanas stāžs nepārsniedz divus gadus, aizliegts vadīt transportlīdzekli, ja alkohola koncentrācija asinīs pārsniedz 0,2 promiles,
- 39.4.apakšpunkta prasības, kas nosaka, ka transportlīdzekļa vadītājam aizliegts vadīt transportlīdzekli, ja nav atbilstošas kategorijas transportlīdzekļu vadīšanas tiesību,
- 112.punkta prasības, kas nosaka, ka transportlīdzekļa vadītājam jābrauc ar ātrumu, kas nepārsniedz noteiktos ierobežojumus, ņemot vērā ceļu satiksmes intensitāti, transportlīdzekļa un kravas īpatnības un stāvokli, kā arī ceļa un meteoroloģiskos apstākļus (īpaši redzamību braukšanas virzienā).

Minētie /pers.A/pieļautie ceļu satiksmes noteikumu 10., 34., 39.1.1., 39.4., 112. punkta prasību pārkāpumi bija tiešā cēloniskā sakarībā ar notikušo ceļu satiksmes negadījumu un tā rezultātā iestājušajām sekām - /pers. D/ gūtajiem vidēji smagiem miesas bojājumiem un /pers. B/ gūtajiem smagiem miesas bojājumiem, kas bīstami dzīvībai un, kas izraisīja /pers. B/ nāvi.

Ar savām darbībām /pers. A/ ir izdarījusi noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 260.panta trešajā daļā.

Bez tam, /pers. A/ vadīja transportlīdzekli bez transportlīdzekļa vadīšanas tiesībām (transportlīdzekļa vadīšanas tiesības noteiktā kārtībā nav iegūtas), atrodoties alkohola ietekmē, šādos apstākļos:

2014.gada 25.decembrī, ap plkst, 15.45, /pers.A/, pārkāpjot 2004.gada 29.jūnija Ministru kabineta noteikumu Nr. 571 "Ceļu satiksmes noteikumi" 39.1.1., 39.4. apakšpunkta prasības, būdama alkohola ietekmē ar alkohola koncentrāciju izelpojamā gaisā 2,13 promiles, kā arī bez transportlīdzekļa vadīšanas tiesībām, kuras noteiktā kārtībā nav iegūtas, Kuldīgas novadā, ārpus apdzīvotas vietas, pa ceļu Talsi - Stende - Kuldīga, virzienā no Kuldīgas uz Rendu, vadīja sev piederošo automašīnu VW Sharan ar valsts reģistrācijas numuru /TL numurs/. Minētā ceļa 43.km /pers. A/ netika galā ar automašīnas vadību, kā rezultātā iebrauca pretējā braukšanas joslā un pēc tam nobrauca no ceļa braucamās daļas, ieslīdot grāvī.

Ar savām darbībām /pers. A/ ir izdarījusi noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 262.panta otrajā daļā.

Pirmstiesas procesā prokurors G.Mežiņš, ievērojot Kriminālprocesa likuma 325. – 327.panta, 433. – 437.panta noteikumus, un apsūdzētā /pers. A/ noslēdza vienošanos par vainas atzīšanu un sodu.

Ar tiesneses 2015.gada 31.jūlija lēmumu nolemts lietu iztiesāt rakstveida procesā. Atbilstoši Kriminālprocesa likuma 540.[1] panta prasībām minētais lēmumus nosūtīts prokuroram, apsūdzētajam, aizstāvim, cietušajam, izskaidrojot, ka procesa dalībniekiem ir tiesības 10 dienu laikā pieteikt noraidījumu tiesnesim un iesniegt iebildumus pret lietas iztiesāšanu rakstveida procesā.

Noraidījums tiesnesei nav pieteikts, un iebildumi par lietas iztiesāšanu rakstveida procesā nav saņemti.

2015.gada 18.februāra vienošanās protokols noslēgts, ņemot vērā šādus apstākļus:

- ka apsūdzētā /pers. A/ ir piekritusi vienošanās procesa piemērošanai, apsūdzētajai ir izskaidrotas tiesības vienošanās procesā, kas rodas līdz ar vienošanās noslēgšanu, un sekas, kas rodas līdz ar vienošanās noslēgšanu, tiek atzīts, ka krimināllietā ir noskaidroti apstākļi, kas attiecas uz pierādīšanas priekšmetu, un apsūdzētā piekrīt viņai inkriminētā noziedzīgā nodarījuma apjomam, juridiskajai kvalifikācijai, radītā kaitējuma novērtējumam;
- par cietušo kriminālprocesā atzīts nepilngadīgais /pers. C/, par nepilngadīgā pārstāvi atzīta Kuldīgas pilsētas bāriņtiesas pārstāve /pers. E/, kompensācija par radīto mantisko kaitējumu kriminālprocesā nav pieteikta;
- ka saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta otro daļu par apsūdzētās /pers. A/ atbildību mīkstinošu apstākli abos noziedzīgajos nodarījumos tiek atzīts tas, ka viņa vaļsirdīgi atzinusies un nožēlojusi izdarīto;
- ka atbildību pastiprinoši apstākļi abos noziedzīgajos nodarījumos nav konstatēti;
- ņemot vērā par apsūdzētās /pers. A/ personību pirmstiesas procesā noskaidroto – agrāk sodīta trīs reizes, sodāmība dzēsta; precējusies, apgādībā divi bērni, bezdarbniece.

Pamatojoties uz augstāk minēto, ar apsūdzēto /pers. A/ pirmstiesas procesā tika panākta vienošanās par to, ka prokurors lūdz tiesu:

- atzīt par vainīgu /pers. A/ noziedzīga nodarījuma, kāds paredzēts Krimināllikuma 260.panta trešajā daļā izdarīšanu un sodīt ar brīvības atņemšanu uz četriem gadiem, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz četriem gadiem;
- atzīt par vainīgu /pers. A/ noziedzīga nodarījuma, kāds paredzēts Krimināllikuma 262.panta otrajā daļā izdarīšanu un sodīt ar brīvības atņemšanu uz vienu gadu, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz četriem gadiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta pirmo un trešo daļu, sodu /pers. A/ noteikt pēc noziedzīgo nodarījumu kopības, daļēji tos saskaitot un sodīt /pers. A/ ar brīvības atņemšanu uz četriem gadiem un sešiem mēnešiem, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz pieciem gadiem. Pamatojoties uz Krimināllikuma 55.pantu, brīvības atņemšanas sodu neizpildīt, ja /pers. A/ četru gadu un sešu mēnešu pārbaudes laikā neizdarīs jaunu noziedzīgu nodarījumu, nepārkāps sabiedrisko kārtību un izpildīs krimināsodu izpildi reglamentējošā likumā noteiktos pienākumus.

Tiesa atzīst, ka nav šaubu par apsūdzētās /pers. A/ vainīgumu izvirzītajā apsūdzībā norādītajos faktiskajos apstākļos un apjomā, kas pilnībā pierādīts pirmstiesas procesā, un /pers. A/ darbības kvalificējamas pēc Krimināllikuma 260.panta trešās daļas - ceļu satiksmes noteikumu pārkāpšana, ko izdarījusi persona, kas vada transportlīdzekli būdama alkohola ietekmē, un tās rezultātā cietušajam nodarīts vidēja smaguma miesas bojājums un izraisīta cilvēka nāve, un /pers. A/ darbības kvalificējamas pēc Krimināllikuma 262.panta otrās daļas – transportlīdzekļa vadīšana bez transportlīdzekļa vadīšanas tiesībām (transportlīdzekļa vadīšanas tiesības noteiktā kārtībā nav iegūtas un vadītājs atrodas alkohola ietekmē – un par šīm darbībām /pers. A/ ir sodāma.

Tiesa atzīst, ka ir Kriminālprocesa likuma 433.panta pirmajā daļā noteiktais pamats vienošanās par vainas atzīšanu un sodu noslēgšanai starp prokuroru un apsūdzēto /pers. A/.

Tiesa, pārbaudījusi noslēgto vienošanos, kas fiksēta 2015.gada 28.jūlija vienošanās protokolā, būdama iepazinusies ar krimināllietas materiāliem, ir pārliecinājusies un konstatēja, ka prokurora un apsūdzētās /pers. A/ pirmstiesas procesā noslēgtā vienošanās par vainas atzīšanu un piemērojamo sodu ir pamatota, noslēgta, ievērojot Krimināllikuma un Kriminālprocesa likuma 325. – 327.panta, 433. – 437.panta prasības.

Noslēgtā vienošanās par soda veidu un apmēru atbilst Krimināllikuma 260.panta trešās daļas un Krimināllikuma 262.panta otrās daļas soda sankcijai. Tiesa atzīst, ka vienošanās par sodu atbilst Krimināllikuma prasībām un ir ievēroti Krimināllikuma 35.panta, 46. – 48.pantā paredzētie soda noteikšanas principi un apstākļi, kas bija jāņem vērā, vienojoties par sodu.

Tiesa atzīst, ka vienošanās ir pareizi norādīts, ka apsūdzētajai abos noziedzīgajos nodarījumos nav konstatēti atbildību pastiprinoši apstākļi, un ir konstatējams atbildību mīkstinošs apstāklis – vaļsirdīga atzīšanās un izdarītā nožēla, ko var atzīt par atbildību mīkstinošu apstākli saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta otro daļu, un tiesa attiecīgi par tādu atzīst, apstiprinot šo vienošanos.

Tiesa uzskata, ka panāktā vienošanās par brīvības atņemšanas soda piemērošanu ir adekvāta un atbilstoša, ņemot vērā izskatāmo noziedzīgo nodarījumu raksturu un apsūdzētās personību.

Tiesas ieskatā soda apmērs – brīvības atņemšana uz četriem gadiem, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz četriem gadiem par noziedzīgā nodarījuma, kas paredzēts Krimināllikuma 260.panta

trešajā daļā, un brīvības atņemšana uz vienu gadu, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz četriem gadiem par noziedzīgā nodarījuma, kas paredzēts Krimināllikuma 262.panta otrajā daļā, galīgo sodu nosakot pēc noziedzīgo nodarījumu kopības, daļēji saskaitot noteiktos sodus un sodot /pers. A/ ar brīvības atņemšana uz četriem gadiem un sešiem mēnešiem, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz pieciem gadiem, par ko noslēgta vienošanās, ir atbilstošs un adekvāts apsūdzētā personības novērtējumam, kas atreferēts vienošanās protokolā, respektējot noziedzīgā nodarījuma klasifikāciju un apdraudējuma raksturu. Panāktā vienošanās par Krimināllikuma 55.panta nosacījumu piemērošanas pie soda noteikšanas apsūdzētajam ir pamatota, jo tiesas vērtējumā bija iespējams gūt pārliecību, ka apsūdzētais, sodu neizciešot, turpmāk neizdarīs likumpārkāpumus.

Tiesa atzīst, ka apsūdzētajai pamatoti nav piemērots Krimināllikuma 260.panta trešajā daļā un 262.panta sankcijā alternatīvi piemērot paredzētais papildsods – mantas konfiskācija, kas būtu daļēja mantas konfiskācija saskaņā ar Krimināllikuma 42.panta trešo daļu, kura attiecināma uz transportlīdzekli, ar kuru izdarīts noziegums ceļu satiksmē, jo neraugoties uz apsūdzībā norādīto, ka apsūdzētā ir vadījusi sev piederošo automašīnu, kā redzams no lietas materiāliem (lietas 25.-26.lapa) transporta līdzeklis nepieder apsūdzētajai un saskaņā ar 2014.gada 29.decembra līgumu (lietas 23.lapa), transportlīdzeklis ir uzskatāms par atdotu tā īpašniekam AS "MOGO".

Lietiskie pierādījumi:

- 2.gab nomazgājumi no automašīnas stūres rata;
- nomazgājums no automašīnas ātrumu pārslēga sviras,

saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 240.panta pirmās daļas 5.punktu kā lietas, kurām nav vērtības, pēc sprieduma stāšanās likumīgā spēkā, ir iznīcināmi.

2005.gada 11. janvāra Ministru Kabineta noteikumu Nr. 15 „Kārtība, kādā nosakāma alkohola koncentrācija izelpotajā gaisā un konstatējams narkotisko vai citu apreibinošo vielu iespaids" 11. punkts nosaka, ka, ja saskaņā ar veiktajiem mērījumiem alkohola koncentrācija izelpotajā gaisā ir vienāda vai lielāka nekā Ceļu satiksmes likumā noteiktā alkohola koncentrācija asinīs, kuru sasniedzot aizliegts vadīt transportlīdzekli, pārbaudes izdevumus 15,65 *euro* apmērā sedz transportlīdzekļa vadītājs. Apsūdzētais tiesas sēdē paskaidroja, ka nav veicis šo procesuālo izdevumu apmaksu.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 367. panta pirmās daļas 8.punktu transportlīdzekļa vadītāja pārbaudes izdevumi atzīstami par procesuāliem izdevumiem, kas piedzenami no apsūdzētā.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 529.panta 2.punktu /pers. A/ procesuālo izdevumu atlīdzināšanas labprātīgas izpildes termiņš ir nosakāms 30 (trīsdesmit) dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Pirmstiesas kriminālprocesā apsūdzētajai /pers. A/ ir piemērots drošības līdzeklis – uzturēšanās noteiktā vietā. Drošības līdzekļa turpmākai saglabāšanai tiesa nekonstatē pamatu, līdz ar to, tas ir atceļams ar sprieduma pasludināšanas dienu.

Šajā kriminālprocesā tiesai nav izlemjamu jautājumu par kaitējuma kompensāciju.

Pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 511.pantu, 512.pantu, 540.[1] pantu, 542.pantu, 543.pantu, tiesa

n o s p r i e d a

apstiprināt 2015.gada 28.jūlijā starp prokuroru un apsūdzēto /pers. A/ noslēgto vienošanos par vainas atzīšanu un sodu.

/pers. A/ atzīt par vainīgu Krimināllikuma 260.panta trešajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā un sodīt ar brīvības atņemšanu uz 4 (četriem) gadiem, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz 4 (četriem) gadiem.

/pers. A/ atzīt par vainīgu Krimināllikuma 262.panta otrajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā un sodīt ar brīvības atņemšanu uz 1 (vienu) gadu, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz 4 (četriem) gadiem.

Pamatojoties uz Krimināllikuma 50.panta pirmo un trešo daļu, galīgo sodu noteikt pēc noziedzīgu nodarījumu kopības, daļēji saskaitot piespriestos sodus, un /pers. A/ sodīt ar brīvības atņemšanu uz 4 (četriem) gadiem un 6 (sešiem) mēnešiem, atņemot visa veida transporta līdzekļa vadīšanas tiesības uz 5 (pieciem) gadiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 55.panta nosacījumiem, brīvības atņemšanas sodu neizpildīt, ja /pers. A/ 4 (četru) gadu un 6 (sešu) mēnešu pārbaudes laikā neizdarīs jaunu noziedzīgu nodarījumu, nepārkāps sabiedrisko kārtību un pildīs kriminālsodu izpildi reglamentējošā likumā paredzētos pienākumus

Piedzīt no /pers. A/, /personas kods/, procesuālos izdevumus par labu Valsts policijai EUR 15,65 (piecpadsmit eiro un 65 eiro centi), nosakot termiņu labprātīgai šo izmaksu segšanai 30 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Lietiskos pierādījumus:

- 2.gab. nomazgājumus no automašīnas stūres rata;
- nomazgājumu no automašīnas ātrumu pārslēga sviras,

pēc sprieduma stāšanās likumīgā spēkā – iznīcināt.

/pers. A/ piemēroto drošības līdzekli – uzturēšanās noteiktā vietā - atcelt ar sprieduma pasludināšanas dienu.

Spriedumu var pārsūdzēt vai protestēt 10 dienu laikā kasācijas kārtībā Latvijas Republikas Augstākajā tiesā, sūdzību vai protestu iesniedzot Kuldīgas rajona tiesā.

Tiesnese L.Jansone